

Hoge Raad der Nederlanden

Derde Kamer

28 november 1984

nr. 22.478

Arrest

gewezen op het beroep in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van het Gerechtshof te Amsterdam van 2 augustus 1983 betreffende de aan belanghebbende opgelegde navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting voor het jaar 1976.

1. Aanslag en geding voor het Hof.

Aan belanghebbende is voor het jaar 1976 een navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting opgelegd naar een belastbaar inkomen van hem zelf van f 101.658,-- en van zijn echtgenote van f 20.778,-- met toepassing van een verhoging, na kwijtschelding, van 50%. Belanghebbende is van die aanslag in beroep gekomen bij het Hof. Het Hof heeft de navorderingsaanslag verminderd tot een naar een belastbaar inkomen van f 97.653,-- voor belanghebbende en f 20.778,-- voor zijn echtgenote en met toepassing van een verhoging van 50%.

2. Geding in cassatie.

Belanghebbende heeft van de uitspraak van het Hof beroep in cassatie ingesteld.

De Staatssecretaris van Financiën heeft een verzoekschrift ingediend.

3. Beoordeling van de middelen van cassatie.

3.1. Het eerste middel.

Het Hof heeft geoordeeld dat aan de omstandigheid dat bij voorgaande controles geen feilen aan het licht waren getreden belanghebbende, mede gelet op de globale wijze waarop die controles volgens belanghebbende werden gehouden en op het feit dat die controles, naar belanghebbendes beschrijving daarvan, meer het inwinnen van algemene informatie betroffen, niet het vertrouwen kon ontlenen dat het door hem gevolgde boekhoudkundige systeem ook bij een meer intensieve controle niet tot aanmerkingen zou leiden.

Dit oordeel geeft geen blijk van een onjuiste rechtsopvatting en kan voor het overige als zijnde van feitelijke aard en niet onbegrijpelijk in cassatie niet met vrucht worden bestreden.

Het middel faalt dus voor zover het dit oordeel bestrijdt.

Voor het overige berust het middel op de stelling dat een jaarverslag, waarin de inkopen werden gespecificeerd en met verschillende opslagpercentages werden verhoogd, telkenjare bij de aangifte werd gevoegd.

Die stelling, waarvan uit 's Hofs uitspraak en de stukken van het geding niet blijkt dat zij reeds bij het Hof is voorgedragen, kan echter niet met vrucht voor het eerst in cassatie worden aangevoerd, omdat de behandeling van die stelling een onderzoek van feitelijke aard zou vergen, waarvoor de cassatieprocedure geen mogelijkheid biedt.

Het middel faalt dus ook voor het overige.

3.2. Het tweede middel.

De in 's Hofs rechtsoverweging onder B genoemde feilen in de boekhouding van belanghebbendes onderneming zijn van dien aard dat het Hof zonder schending van een rechtsregel daaraan de gevolgtrekking kon verbinden dat de Inspecteur terecht de door belanghebbende gevoerde boekhouding niet als deugdelijke grondslag voor belanghebbendes winstberekening heeft aanvaard.

's Hofs oordeel dat de door belanghebbende gegeven verklaringen voor de uit de gevoerde boekhouding gebleken

onevenwichtigheden in de jaarlijkse inkopen van voor het vervaardigen van consumpties met elkaar in verband staande grondstoffen deze onevenwichtigheden niet wegnemen is van feitelijke aard en voldoende met redenen omkleed zodat dit oordeel in cassatie niet met vrucht kan worden bestreden.

Het tweede middel treft derhalve geen doel.

3.3. Het derde middel.

Het Hof heeft geoordeeld dat het door de Inspecteur voor de keukenomzet als gemiddelde gehanteerde brutowinstpercentage van 175 voldoende is onderbouwd.

Dit oordeel is feitelijk en niet onbegrijpelijk zodat het in cassatie niet met vrucht kan worden bestreden.

Het Hof behoefde zich van dit oordeel niet te laten weerhouden door de omstandigheid dat de berekeningen van de Inspecteur waren gebaseerd op schattingen en verwachtingen en dat de berekening van de Inspecteur van het brutowinstpercentage voor patates frites niet het onderwerpelijke doch het jaar 1981 betrof.

Het derde middel is dus niet gegrond.

Uit het vorenoverwogene volgt dat het beroep verworpen moet worden.

4. Beslissing.

De Hoge Raad
verwerpt het beroep.

Aldus gewezen door mrs. Vroom, vice-president, Stol, Jansen, Van der Linde en Roelvink, raden. Uitgesproken door de vice-president voornoemd ter raadkamer van 28 november 1984, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier mr. Van den Dries.

Van den Dries

Vroom